

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มุ่งใช้การศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ การเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม และของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง การจัดการศึกษาให้ยึดหลักการศึกษาดำเนินชีวิต ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (กรมวิชาการ, 2546 : 5-6) แนวการจัดการศึกษา ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและศักยภาพ โดยจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกัน แก้ไขปัญหา และเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพื่อให้ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรี และมีความสุข (กรมวิชาการ, 2545 : 1)

นอกจากนี้หากพิจารณาจากตัวชี้วัดของการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญในด้านผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนต้องมีประสบการณ์ตรงสัมพันธ์กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจนค้นพบความถนัดและวิธีการของตนเอง ผู้เรียนทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่มผู้เรียนฝึกคิดอย่างหลากหลายและสร้างสรรค์จินตนาการ ตลอดจนได้แสดงออกอย่างชัดเจนและมีเหตุผล ผู้เรียนได้รับการเสริมแรงให้ค้นหาคำตอบ แก้ไขปัญหาทั้งด้วยตนเองและร่วมด้วยช่วยกัน ผู้เรียนได้ฝึกค้นรวบรวมข้อมูลและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนเลือกทำ กิจกรรมตามความสามารถ

ความถนัด และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข ผู้เรียนฝึกตนเองให้มีวินัยและรับผิดชอบในการทำงาน ผู้เรียนฝึกประเมิน ปรับปรุงตนเองและยอมรับ ผู้อื่น ตลอดจนสนใจใฝ่หาความรู้อย่างต่อเนื่อง สำหรับครูนั้นต้องเตรียมการสอนทั้งเนื้อหาและวิธีการ ต้องจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลูกเร้าใจ และเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เอาใจใส่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนอย่างทั่วถึง จัดกิจกรรมและสถานการณ์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำ และฝึกปรับปรุงตนเอง ส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม พร้อมทั้งสังเกตส่วนดีและปรับปรุงส่วนด้อยของผู้เรียน ใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหา และการค้นพบความรู้ ใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริง ฝึกฝนกิจกรรมรายสัปดาห์และวินัยตามวิถีวัฒนธรรมไทย สังเกตและประเมินพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 29 – 31) เช่นเดียวกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้นครูผู้สอน และผู้จัดการศึกษาต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน การจัดการเรียนรู้ตามความต้องการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากจะมุ่งปลูกฝังด้านปัญญา พัฒนาการผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณแล้ว ยังมุ่งพัฒนาความสามารถทางอารมณ์ โดยการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (กรมวิชาการ. 2545 : 21)

จากความต้องการและแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ทักษะการอ่านก็เป็นหัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการอ่านมาก ซึ่งประเด็นสำคัญคือการหาวิธีทำให้เด็ก ๆ และเยาวชนในโรงเรียนหรือเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนให้หยิบหนังสือมาอ่านมากขึ้น ได้กำหนดปีแห่งการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเสริมและปลูกฝังจิตสำนึกให้เกิดการตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญของการอ่านและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ทั้งในส่วนปัจเจกบุคคล ชุมชน และสังคม โดยเน้นให้ตระหนักว่าการอ่านคือเส้นทางสู่ความสำเร็จ (พรพนงาม เข้มบุญเรือง. 2546 : 16)

การอ่านมีความสำคัญอย่างมากในการเรียนรู้ ทั้งที่เป็นการเรียนรู้รายวิชา และการรับรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งของการจัดการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพของประชากร แต่ปัจจุบันนี้คนไทยส่วนใหญ่ยังไม่มีนิสัยรักการอ่าน และไม่รู้จักใช้การอ่าน

เพื่อพัฒนาจิตใจของตนเอง ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาประเทศล่าช้า และไม่มีคุณภาพของการพัฒนาในแต่ละกลุ่มหรือแต่ละสังคม ทั้งนี้เป็นเพราะปัจจัยหลาย ๆ ด้าน เช่น สภาพเศรษฐกิจ หนังสือราคาแพง ไม่มีหนังสืออ่าน ไม่เห็นประโยชน์ในการอ่าน สนใจสื่ออื่นมากกว่าหนังสือ สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการอ่าน เป็นต้น กรมวิชาการซึ่งมีบทบาทในการพัฒนาเยาวชนให้มีความรู้ความสามารถ จึงต้องส่งเสริมให้เยาวชนมีนิสัยรักการอ่าน ตลอดจนรู้จักศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้ ได้มีการเผยแพร่เทคนิควิธีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านไปอย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตามจนถึงปัจจุบันนี้ก็ยังนับว่าเยาวชนไทยก็ยังไม่มีความรักการอ่านเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจมีปัจจัยหลายประการที่ไม่เอื้อต่อการอ่าน (กรมวิชาการ, 2544 : บทนำ)

แม้ว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ตลอดจนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จะกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน ในการที่จะให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่น แต่ในสภาพการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่เป็นอยู่นั้น มีแบบเรียน หนังสืออ่านเพิ่มเติม หนังสือประกอบการเรียน หรือหนังสือส่งเสริมการอ่านน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หนังสือส่งเสริมการอ่านในกลุ่มสาระส่วนที่เป็นเนื้อหาหรือเรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่น นอกเหนือจากสาระการเรียนรู้ที่เป็นหลักสูตรแกนกลางที่คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาให้ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องจัดหา ผิผลิต หรือสร้างสื่อ หนังสืออ่านเพิ่มเติม ตลอดจนหนังสือส่งเสริมการอ่านในส่วนที่เป็นสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของนักเรียน เพื่อส่งเสริมและจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (เพ็ญฤดี รอดโค. 2549 : 2) นอกจากนี้ ถวัลย์ มาศจรัส (2540 : 2) กล่าวว่า ความแตกต่างด้านการอ่านเป็นปัญหาที่ชัดเจนและส่งผลให้เห็นได้อย่างมากมาย แม้ว่าจะได้มีการสนับสนุนในเรื่องการอ่านด้วยการรณรงค์ทางด้านต่าง ๆ แล้วก็ตาม สิ่งที่ยังปรากฏอยู่อย่างเด่นชัดก็คือยังมีนักเรียนจำนวนไม่น้อยขาดแคลนหนังสือสำหรับอ่านในทุก ๆ ทาง ดังนั้นวิธีการหนึ่งที่จะแก้ปัญหานี้ได้อย่างมากก็คือส่งเสริมการสร้างและเขียนหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชนในตัวครูผู้สอนที่มีโอกาสอยู่ใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุด เพราะครูในแต่ละท้องถิ่นย่อมรู้และเข้าใจถึงความต้องการและความขาดแคลนของนักเรียนในท้องถิ่นของตนเองอย่างละเอียดถี่ถ้วน ถ้าครูผู้สอนสามารถนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นเป้าหมายในการผลิตหนังสือและเขียนหนังสือเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กในโรงเรียนของแต่ละคนเอง ก็ย่อมเป็นผลดีกับสถานศึกษาและการศึกษาของชาติเป็นอย่างมาก

หนังสือส่งเสริมการอ่านเป็นสื่ออย่างหนึ่งจัดทำขึ้นให้มีเนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้มุ่งเน้นให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรขึ้นมาใช้เอง โดยปรับเนื้อหาหลักสูตรให้เป็นเรื่องราวในท้องถิ่น ดังนั้นการสร้าง

หนังสือส่งเสริมการอ่านจึงสามารถสร้างขึ้นโดยการนำเนื้อหา เรื่องราวของท้องถิ่น เช่น บุคคลสำคัญ ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิต การประกอบอาชีพ ฯลฯ มาเป็นหัวเรื่องในการเขียน ดังที่ จินตนา ไบกาซูยี (2544 : 156) ได้กล่าวไว้ว่า “สภาพท้องถิ่น หรือปัญหาในท้องถิ่น ก็ควรนำมาเป็นหัวเรื่องในการเขียนหนังสือเสริมประสบการณ์ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่อยู่ในท้องถิ่น ซึ่งสามารถอวดคนต่างถิ่นให้รู้จักของดีในท้องถิ่น เช่น อาชีพสำคัญ สถานที่สำคัญ บุคคลสำคัญของท้องถิ่น เป็นต้น”

จากความต้องการ แนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสภาพปัจจุบันปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาค้นคว้าในฐานะครูที่รับผิดชอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ดำเนินการศึกษาเพื่อหาแนวทางสำหรับการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตรงตามความต้องการของหลักสูตร ความคาดหวังของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดยสนใจที่จะนำความรู้เกี่ยวกับอำเภอปะทิว และตำบลปากคลองซึ่งเป็นท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่ เช่น สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ สถานที่ท่องเที่ยว สภาพเศรษฐกิจ อาชีพ สิ่งแวดล้อม และของดีในท้องถิ่นมาสร้างเป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชุด “ถิ่นนี้คือปะทิว” ซึ่งประกอบด้วยหนังสือจำนวน 5 เรื่อง คือ นิราศหาดบางเบิด ประวัติเมืองปะทิว ความศรัทธาแห่งชุมชน รางวัดของพ่อ และต้นน้ำคลองทุ่งโพธิ์ โดยใช้ภาพถ่ายของจริง และภาพวาดเลียนแบบของจริง โดยงานเขียนประกอบด้วยบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ สำหรับให้นักเรียนได้ใช้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ปลูกฝังให้ผู้เรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีนิสัยรักการอ่านและสอดคล้องกับสภาพความต้องการของ ท้องถิ่น ซึ่งนอกจากจะให้ความรู้ ความเข้าใจในสภาพความต้องการของท้องถิ่น และเห็นคุณค่าสิ่งที่ดี สมควรอนุรักษ์ไว้แล้ว ยังมุ่งหวังให้นักเรียนมีความสุข สนุกสนานเพลิดเพลิน แทรกความงดงามทางภาษา อันเป็นมรดกทางภาษาที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้อีกด้วย

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชุด “ถิ่นนี้คือปะทิว” เรื่อง ต้นน้ำคลองทุ่งโพธิ์ นิราศหาดบางเบิด รางวัดของพ่อ ประวัติเมืองปะทิว และความศรัทธาแห่งชุมชน
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชุด “ถิ่นนี้คือปะทิว” เรื่อง ต้นน้ำคลองทุ่งโพธิ์ นิราศหาดบางเบิด รางวัดของพ่อ ประวัติเมืองปะทิว และความศรัทธาแห่งชุมชน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

3. เพื่อหาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชุด “ถิ่นนี้คือปะทิว” เรื่อง ต้นน้ำคลองทุ่งโพธิ์ นิราศหาดบางเบิด ราววัดของพ่อ ประวัติเมืองปะทิว และความศรัทธาแห่งชุมชน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ได้หนังสือส่งเสริมการอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง ต้นน้ำคลองทุ่งโพธิ์ นิราศหาดบางเบิด ราววัดของพ่อ ประวัติเมืองปะทิว และความศรัทธาแห่งชุมชน ที่พัฒนาแล้ว เพื่อใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรักและความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน
3. เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้สนใจในการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน ที่สอดคล้อง กับสภาพของท้องถิ่นตามความสามารถและความสนใจของนักเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนวัดบางแหวน ตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 24 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนวัดบางแหวน ตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 24 คน โดยใช้นักเรียนทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. หนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบการเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ต้นน้ำคลองทุ่งโพธิ์ นิราศหาดบางเบิด ราววัดของพ่อ ประวัติเมืองปะทิว และความศรัทธาแห่งชุมชน สร้างขึ้นโดยมีเนื้อหาอิงหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และเชื่อมโยงกับหลักสูตรท้องถิ่น ใช้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาใช้เวลาในการทดลองคือ เวลานอกเวลาเรียนสำหรับให้นักเรียนอ่านหนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบการเรียนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ต้นน้ำคลองทุ่งโพธิ์ นิราศหาดบางเบิด ราววัดของพ่อ ประวัติเมืองปะทิว และความศรัทธาแห่งชุมชน และทำกิจกรรมหลังการอ่าน จำนวน 22 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หนังสือส่งเสริมการอ่าน หมายถึง หนังสือที่สร้างขึ้นเพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน เน้นความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดทักษะในการอ่าน

2. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หมายถึง เกณฑ์ประสิทธิภาพของหนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบการเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ต้นน้ำคลองทุ่งโพธิ์ นิราศหาดบางเบิด รางวัดของพ่อ ประวัติเมืองปะทิว และศูนย์รวมความศรัทธาแห่งชุมชน 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดหลังการอ่าน หนังสือส่งเสริมการอ่าน 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3. แบบฝึกหัด หมายถึง แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านหนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบการเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบท้ายเล่ม เป็นแบบเขียนตอบจำนวน 3 เรื่อง คือ ต้นน้ำคลองทุ่งโพธิ์ 5 ข้อ นิราศหาดบางเบิด 5 ข้อ และความศรัทธาแห่งชุมชน 5 ข้อ และเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 2 เรื่อง คือ รางวัดของพ่อ 15 ข้อ และประวัติเมืองปะทิว 15 ข้อ

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการอ่านหนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบการเรียนภาษาไทย เรื่อง ต้นน้ำคลองทุ่งโพธิ์ นิราศหาดบางเบิด รางวัดของพ่อ ประวัติเมืองปะทิว และความศรัทธาแห่งชุมชน ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชม ยินดี และพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง รวมถึงความรู้สึกและความกระตือรือร้นที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

6. ความรู้สึกพึงพอใจต่อหนังสือส่งเสริมการอ่าน หมายถึง ความรู้สึกกระตือรือร้น ความรู้สึกชื่นชม ยินดี และพอใจต่อหนังสือส่งเสริมการอ่าน ในที่นี้หมายถึงความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อหนังสือส่งเสริมการอ่านที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น